

„A szülőfaluért lehet sokat tenni, de eleget soha”

Égres

XVI. ÉVF. 5. SZÁM • A HELYTÖRTÉNETI BARÁTI TÁRSULAT TÁJÉKOZTATÓJA • 2007. OKTÓBER

Bagi töredékmásodpercek – képekben

A bagi római katolikus plébánia Apostolok Szállása épületében október 13-án kiállítás nyílt *Balázs Gusztáv* archív fotóiból. Válogatását a következő gondolatokkal vezette be:

„Ha a másodperc harmincad részéig van nyitva a fényképezőgép zárja, a gyakorlatlanabb fényképész kezében bemozdul a gép, elmosódik a kép. Ennél rövidebb idő alatt készül a fényképek döntő többsége, valóban pillanatképeket rögzít tehát a kamera.

Egy pillanat történése – tegyük fel, egy rakéta kilövése – szinte azonnal befolyást gyakorol a jövőre. Például úgy, hogy megszünteti a jelent. Egy utcában, egy faluban, egy megyében... ne folytassuk a sort.

Az itt látható pillanatok a múltból előhívott töredékmásodpercek. *Péter János* bácsi mosolya, amint elindítja a kis traktort, amihez malterosládákkal, pallókkal megrakott utánfutót kötött vagy *Katona Vendelné Kuruc*

Manci nénié, amint babaruhát varr. *Balázs Imre* a templomtorony állványzatáról mosolyog a lencsébe, mögötte *Szlucska Pál* egyenesen nevet, hogy őt is bevették a csapatba...

Deme Józsefné, *Bözsi* néni szorgos kezei, *Dudás Imre* magabiztos mozdulata együtt mutatják: Na, ezt csinálja valaki utánam!

Azután az utolsó Galga Menti Népművészeti Találkozó viseletüket igazító, tornamozdulatokkal bemelegítő ifjúsági táncosai (ld. a képen) és a sorozatot záró, a hagyományok mellett egyenes tartását is megőrző *Svehla Pali* bácsi...

Ezek a pillanatképek a 20-25 évvel ezelőtti jelent rögzítették visszaidézhető módon filmkockákra. Akkor még jórészt megismétel-

hetők lettek volna – ma már nem.

A Helytörténeti Baráti Társulat felkérésére és támogatásával hívom egy kis időutazásra a képek megtekintőit.”

Camino - az út

Az én családfám

IV. rész

Az elindulás Los Arcosból egy csodálatos reggelivel kezdődött, amit osztrák házigazdánk szervírozott kitűnő komolyzene mellett. Megdicsérve a zenét és az egész szállást, elköszöntem tőle és utamat Logrono felé folytattam.

Mint minden reggel, a felkelő nap csodás fényeiben tündököltette az amúgy is gyönyörű spanyol tájat. A nap csúcspontja *Viana* temploma volt. Dél környékén tértem be, amúgy is ebédszünetet terveztem. Amint beléptem, Los Arcosból folytatódott a gyönyörű zene, most már itt a templomban. *Ave Maria* szólt. Fél órát töltöttem itt meghatódva a pillanat, majd a félóra csodájától. Különös érzések indultak el bennem... Az úton továbbhaladva, visszafelé lefényképeztem a templomot és a gyönyörű tájat. Majd Logronot is, amit nagyon szépnek találtam.

Logronoban három euróért szálltunk meg. (donatívo volt, ami adományt jelent). A délutáni szieszta után egy kitűnőt vacsoráztunk a templom környéki hangulatos kis étteremben. (Helyi specialitás is volt). A képek a templomtornyos fészkelő gólyákról is itt készültek. Most pedig alszom a szokásos előkészületek után. Majd ezt is leírom egyszer...

Bedugtam a fülemet fül dugóval. Fantasztikus a csend!

Május 9-én fényképeket alig csináltam, mert inkább (sajnos) az út nehézségeivel voltam elfoglalva.

Most délután négy óra környékén járunk. Akkor írom ezt a pár sort egy tömegszállásról Najera-ból. A mai napon éreztem úgy először a fájdalmaim miatt, hogy nem folytatom tovább, de az út igen érdekes csodát „produkál” nap mint nap, és szinte a fájdalmaimat félretéve, mintegy érzéstelenítőt injekcióz belém minden egyes méter.

Azt hiszem ez is egy fontos tanulság.

Néha a célok elérése érdekében félre kell tenni egyéb dolgokat, még hogyha fájnak is. Ma pedig nagyon-nagyon fáj a lábam. Sokan vagyunk ezen az úton: olaszok, spanyolok, franciák, angolok, kanadaiak,

finnek, magyarok stb. Azon gondolkozom, hogy ezek az emberek mennyire különbözőek, de mégis mennyi mindenben hasonlóak, Nyelvtől, nemzetiségtől, bőrszíntől függetlenül ez az út összeros minket.

Egy spanyolnak ugyanúgy fáj a víz hólyag, mint nekem. Eszembe jut, hogy a zarándokok a középkorban még mezítláb is megtették ezt az utat, így nincs semmi okunk arra, hogy túlzott jelentőséget tulajdonítsunk lábaink fájdalmainak.

A láb egy fontos momentum az úton. Hopp! Pont most sétikál el mellettem a víz hólyagtól fájdalmasan sántikáló spanyol, akit Hosénak hívnak. Intünk egymásnak! Néha négy szem többet ért, mint a beszélt nyelv. Folytatva: Kell, hogy jártani tudd, kell hogy teljesítsd a kilométereket, kell hogy elérj a megtisztulás helyéhez *Santiago*-ba, illetve a folyamatos megtisztuláshoz a kilométerek és az idő múlásával.

Mécs László: Az én családfám:

Az életemnek hangszerén
a mérhetetlen Múlt izen...
Ez egyszer nem leszek szerény:
a családfámmal eldicsekszem...
Bár korcs gyümölcs vagyok: a fa
vérét megérzed az izen...

Az én családfám: a Kereszt.
S Ádámtól minden szenvedés,
mint misztikus szőlőgerezd
csüng rajta... Ebből sajtolódik
az élet mámoros bora
s minden teremtés magvetés...

Az ősöm legrégebb: a Nép!
Gúlát rakott a fáraó:
ő volt a malter, téglá, gép...
Gyöngyöt raboltak a királyok:
ő evező, meg kedvező
szél volt, meg árbóc, meg hajó!...

Ő volt a hullám és a part,
míg zúgott a történelem...
Ha harc volt: testvérebe mart:
- s íródeákok följegyezték,
hogy Cézár, vagy Napóleon
győzelmet nyert ellenfelen...

Korbácsolták a gazdagok:
- de ő csak szántott és rakott
arany meg búza-asztagot...
Mezítelen volt szörnyű izma,
bár selymet szőtt. És éhezett,
míg főzött úri abrakot...

Kunyhóban hált. De várakat,
kéjházat, fürdőt épített
és templomot, meg gyárat.
S íródeákok följegyezték:
hogy bölcs Salamon épített
az Urnak házat... Égi tett!

Mind a szelídek, könnyezők,
kik tudtak túrni hősien,
irgalmasok és éhezők,
kik éheztek az igazságot,
a jóságot s a kenyeret:
ezek mind, mind az őseim...

Nagy tenger... könnytől keserű,
de benne oldott gyöngy-anyag:
elosztva, édesség, derű,
mit gyönggyé gyűjtött égi kagyló:
fiat fogant a Szűz Anya
és megszületett Jézusunk...

A tenger így csinált csodát!
Ő benne Istent szült a Nép!
Szelídek, önként-ostobák
hulláma volt az Isten-ember:
mely fölcsapott és égis ért
s a föld felett megnyílt az ég...

Megölték őt a gazdagok.
De a keresztfa égbe nőtt
s leverte a hamis Napot...
Azóta a családfán csüngő
Krisztus-szív lett a földi Nap
s ránéznek minden szenvedők...

... Az én családfám: a Kereszt.
A Jóság és a Szenvedés,
mint misztikus szőlőgerezd
csüng rajta... Ebből sajtolódik
az élet mámoros bora
s minden teremtés, magvetés...

Kaló István

Hápi hét napja

II. rész

CSÜTÖRTÖK

Alig hajnalodott, amikor kopogtattak az ajtómon.

– Ki kopog? – kérdeztem halkán és finoman. A kopogás ismétlődéséből arra következtettem, hogy az előbbi érdeklődésem aziránt, hogy ki kopog, nem talált nyitott fülekre. Nehezemre esett, de kibújtam a puha ágyamból, és fölhúztam a csodálatosan bársonyos papucsomat. Nagyon szerettem ezt a papucsot, mert ilyen kora hajnali felkeléskor az ágyam melegét helyettesíti. Igaz, hogy három számmal nagyobb a kelleténél és így némiképp fékezte a mozgásomat, de azért eljutottam az ajtóig.

– Ki az? – kérdeztem olyan hangosan, hogy az ajtón túl is hallható legyen.

– Kisbodri vagyok.

– Szerbusz, Kisbodri! Ne haragudj, de most nem érek rá – mondtam, de azért kinyitottam az ajtót, mert azt úgy illik.

Kisbodri megállt az ajtóban, nem akart bejönni, ha már rosszkor jött.

– Azért jöttem, mert úgy hallottam, hogy ma indultok a felfedezőútra. Veletek szeretnék menni én is.

– És az anyukád elengedett?

– Az anyukám ismer téged, és azt mondta, ha veled megyek, akkor elenged, mert benned meg lehet bízni. Szerencsére még nem volt olyan világos, s így Kisbodri nem láthatta, hogy e dicséret hatására mélyen elpirultam.

– Hosszú lesz ám az út – mondtam, s közben a szobába tessékeltem Kisbodrit, és megmutattam neki azt az útitervet, amit Süni készített.

Közben felkelt a Nap, és megérkezett Süni és Cirmi is. A naplómbe még gyorsan beírtam, hogy ma csütörtök van, végre elindulunk megkeresni a Horkoló Elefántot. Az expedíció tagjai: Kisbodri, Süni, Cirmi. és Hápi – vagyis én.

Már több órája gyalogoltunk, de még nem akadunk a Horkoló Elefánt nyomára. Cirmi csak azt mondta, sebj. És ezt neki el kell hinni, mert ő nagyon okos. Ezért továbbmentünk. Megkerültük a Hathegyet, majd átkeltünk az Egres patakon. Bár csak elkerültük volna a patakot! Ugyanis az történt, hogy amikor a vízmosta parton színes kavicsokat gyűjtöttünk ajándékkul a Horkoló Elefántnak, Kisbodri alatt megbillent egy kő, és ő a patakba esett. Szerencsére nagyon jó úszó, és így pár perc múlva már a parton szárítkozott.

– Amíg Kisbodri a napon sütkérezik, körülnézhetnénk, hátha meglátjuk a Horkoló Elefántot – javasoltam.

– Fölösleges – jelentette ki Süni –, még nincs itt a találkozás ideje. Inkább verjük fel a sátrunkat, mert a Nap már lemenőben van.

Azt hiszem, hogy ez a gondolat volt a legokosabb. Mégiscsak jobb úgy aludni, ha van fedél a fejünk fölött.

PÉNTEK

Nem volt nálam a csörgőórám ezért nagyon későn ébredtem fel. A többiek már talpon voltak. Elsőként biztos Cirmi ébredt fel, mert ő olyan korán kelő fajta. De, hogy milyen korán kelő arról senkinek sincs fogalma, csak találgatni lehet. Bosszantott, hogy elaludtam, ezért nem is akartam reggelizni. Ebből egy kis vita kerekedett.

– Még mit nem! – méltatlankodott Cirmi – Azt gondolod, hogy úgy is fogod bírni majd az iramot! Arról nem is beszélve, hogy a kedvenc reggelidet készítettem el neked.

Már majdnem megadtam magam, amikor észrevettem, hogy Kisbodri nagyon bágyadtan ül az egyik fa árnyékában. Süni is felfigyelt rá és Cirmi is. Kisbodri köré gyűltünk.

– Ugye most azt fogjátok kérdezni, hogy mi bajom van?

– Ha nem is kérdezzük, azért szeretnénk tudni – mondta Süni.

– Azt hiszem, hogy a patak miatt van. Hideg volt a víz, és most nagyon fáj a torkom. Már jártányi erőm sincs. Így hát nem tudok veletek tartani. De ti csak induljatok el, ha majd jobban leszek, utánaatok megyek.

– Akkor mi is maradunk – mondtam határozottan –, hát nem emlékszel, hogy az anyukád rám bízott?

– És a Horkoló Elefánt?

– Kisbodri, most te fontosabb vagy bárkitől. Majd holnap tovább indulunk. Holnapra biztosan meggyógyulsz.

– Arról pedig én kezeskedem – mondta Cirmi, és már főzte is a kamillateát Kisbodrinak.

SZOMBAT

Bele kellett törődnöm, hogy a jó öreg csörgőórám nélkül hétalvó lettem. Talán még most is aludnék, ha Kisbodri – aki már el is felejtette, hogy tegnap beteg volt – fel nem ébreszt. Olyan zenebonát csapott, hogy a csörgőórám elülhet mellette.

– Kisbodri, hát van szíved felébreszteni engem hajnalok hajnalán – mondtam szemrehányóan, miközben az egyik lábamat kidugtam a takaró alól, mintha fel akarnék kelni. De eszem ágában sem volt felkelni.

– Még hogy hajnal! De, Hápi a hajnal már túl van árkon-bokron – replikázott Kisbodri.

– Akkor most mi van?

– Most reggel van. És képzeld, egy sátrat építettek fel a közeli tisztáson.

No erre már talpra ugrottam, mert nekem a sátor a Horkoló Elefántot jelenti.

– És nem is egy sátor van, hanem kettő – mondta Cirmi, aki épp most tért vissza szokásos reggeli sétájáról.

– De az is lehet, hogy három ... vagy sok – vélekedett Süni, és gyorsan elővette az útirajzot, amit ő készített el oly nagy gondossággal indulásunk előtt.

Mindnyájan körülálltuk a kiterített rajzot és figyeltük Sünit, amint elmélyülten tanulmányozta, majd berajzolta a táborhelyünket. Amikor letette a ceruzát csak ennyit mondott: megérkeztünk. Erre én olyan de olyan izgatott lettem, hogy azonnal elkezdtem csuklani.

– Szerintem, nem kellene csuklanod, mert ezzel a hangoskodással könnyen elijesztheted a Horkoló Elefántot – aggodalmaskodott Kisbodri.

– Gondolod, hogy zavarja a csuklásom?

– Azt hiszem, hogy igen.
 – Akkor abba hagyom – mondtam – és abba hagytam.
 – Épp ideje volt – nyugtázta Süni, miközben a hátam mögé mutatott, hogy nézzek csak oda, mert ő nem hisz a szemének. Mindnyájan arra fordultunk. Egy Bohóc közeledett felénk. A ruhája hófehér selyemből volt arany gombokkal. Hosszú haja a válláig ért, az orra pedig olyan volt, mint egy gombóc málnafagyi. Mögötte orrát himbálva egy hatalmas Elefánt lépkedett. Azt hittem, hogy csak álmodom, de a Bohóc és az Elefánt egyre közeledett, majd mellénk érve az Elefánt csak ennyit mondott, hogy: – No lám, lám! Előkerült a tूपárnám! – Süni ezen a kijelentésen nem lepődött meg, de a biztonság kedvéért egy labdához kezdett hasonlítani.
 – De Süni! Nem kell félned! – mondta a Bohóc. – Hát nem te mondtad Cirminek, hogy a Horkoló Elefánt már csak ilyen?
 – Ó a Horkoló Elefánt? – álmétkodott Kisbodri.
 – Bizony, bizony – bólintott a Bohóc. – Ezennel bemutatom nektek a világ egyetlen Horkoló Elefántját. Ugye Hápi a barátaiddal együtt őt keresed?
 – Igen, de már azt hittem, hogy sohasem találkozom vele.
 – Mert a labdám begurult a bokor alá – szólt közbe Cirmi.
 – Tudom, tudom – mondta a Horkoló Elefánt –, hallottam róla. Sőt azt is hallottam, hogy ti négyen nagyon jó barátok vagytok. És hallottam az akadályokról is, amiket sikerült együtt legyőznötök, hogy megtaláljatok engem. Nos, hogy megünnepeljük ezt a régen várt találkozást, meghívlak titeket a Világjáró Cirkusz holnapi előadására.
 No, ennek úgy megörültünk, hogy nem bírtunk egy helyben maradni. Ujjongva ugrándoztuk körbe a Horkoló Elefántot és a gombóc orrú bohócot.

VASÁRNAP

Ma reggel nem hiányzott az ébresztőóráam, fölébredtem volna én anélkül is. Már ha aludtam volna. De az öröm, hogy sikerült találkozni a Horkoló Elefánttal, elűzte a szememből az álmat. Kisbodri sem tudott aludni, azt mondta, hogy nagyon szép csillagos éjszaka van. Ki is ment a sátorból csillagot bámulni. Hamarosan követtük mindnyájan, s egy kidőlt fa törzsére

kuporodva együtt néztük a csillagok játékát, s itt köszöntött ránk a hajnal, majd a reggel.

A cirkuszban az előadás tíz órakor kezdődött. Pontosan érkeztünk. A nagy kör alakú sátor tele volt vendéggel. A porond hatalmas fényárban úszott, s hol lovak trappolták körbe – körbe, hol a zsonglőrök vették birtokukba. Majd egyszer csak kialudtak a fények, a zenekar elhallgatott, a vendégsereg feszülten figyelt. Halkan megszólalt egy dob, majd a dobpergés erősödött, egy fénynyaláb hirtelen megvilágította a porond közepét. S a fényben ott állt a Horkoló Elefánt és a Bohóc. A Bohóc nem viselt sapkát, az orra most is egy gombóc málnafagyira hasonlított, és a ruháján csillogtak az aranygombok. A Horkoló Elefánton egy égszínkék takaró volt átvetve, a fejét aranyfonalból font fejké díszítette.

A Bohóc meghajolt, széles mosollyal üdvözölte a Nagyszerű Közönséget, és bemutatta a világ egyetlen Horkoló Elefántját.

– Ő a legjobb barátom – mondta. – Már évek óta együtt járjuk a világot, s mindenütt igaz barátokra lelünk, mint ahogy itt is.

S a Bohóc elmesélte a Nagyszerű Közönségnek az expedíciónk történetét. Amikor mondókája végéhez ért, ismét kigyúlt az összes fény. Ekkor a Horkoló Elefánt magához intett bennünket, s a Bohóc pedig biztatott, hogy ülünk csak fel nyugodtan az Elefánt hátára, nem esik semmi bántódásunk. Először Süni kapaszkodott fel, majd Cirmi, őt Kisbodri követte, a sort én zártam. A Horkoló Elefánt körbejárta velünk a porondot, a közönség éljenzett és tapsolt.

Amikor vége lett az előadásnak a sátrakat lebontották, s a Világjáró Cirkusz továbbment. Mi sokáig integettünk utánuk, még akkor is ott álltunk zsebkendőiket lobogtatva, amikor már csak egy porfelhő jelezte útjukat.

Most újra itthon vagyok. A naplómban már csak egy üres lap van.

Utóirat: Az aranyesőbokr mellé kitettünk egy táblát, amelyre Süni szép kerek betűkkel azt írta, hogy:

ITT LAKIK A HORKOLÓ ELEFÁNT, DE
 TILOS ZAVARNI, MERT ALSZIK!

Polgár Jutka

Eseménynaptár

BAGIAK VÁCON

A Honismereti Szövetség márciusi, Aszódon tartott konferencia résztvevői a zárónapi kirándulásuk alkalmával ismerkedtek a Galga parti települések (Tura, Galgahévíz, Hévízgyörk, Bag) turisztikai nevezetességeivel. Bagon, ekkor látogattak meg Nagy Jenőné helyi népművészeti gyűjteményét.

Készülődés a bemutatóra

Fotó:Mándli

A látogatás élménye és a hagyományos népművészeti értékek bemutatása iránti kölcsönös elkötelezettség eredményeként a Szövetség, szeptember 28-ára, a Váci Katona Lajos Városi Könyvtárba, bemutatóra hívta meg a Százvirágúkendő Alapítvány csoportját. A meghívásnak eleget téve, műsoruk nagy sikert aratott.

TERMÉNYHÁLAADÁS

Október 13-án 12. 30 órakor „Hálaadás a terményekért” egyházi ünnepség előkészülete keretében, iskolánk tanulói a bagi templom oltára elé, kenyeret és bort helyeztek el. A terményeket a tanulók, az őket kísérő tanárok, -szülők jelenlétében Tóth Ferenc plébános úr fogadta és áldotta meg.

CSALÁDI ÜNNEP

Ugyancsak október 13-án tartotta a Helytörténeti Baráti Társulat – ma már hagyományosnak tekinthető, Családi ünnepségét. A rendezvény falusétával kezdődött. Az érdeklődők megismerkedhettek településünkkel, a szüreti bálra készülő forgataggal, részt vehettek a Társulat rendezvény programjain.

Róth Márton orgonaművész 15 órai kezdettel, templomunkban orgona-hangversenyt adott. Műsorán szerepeltek:

Luis-Nicolas Clérambault (1676-1749):

Suit de deuxie'eme Ton (2. szvit)

Plein jeu

Duo

Trio

Bassede Cromorne

Fl'utes

Récit de Nazard

Caprice sur le Grands Jeux,

Johann Gottfried WALTHER (1684-1748):

Johann Sebastian BACH (1685-1750):

Johannes BRHAMS (1833-1897):

Sigfrid KARG-ELERT (1877-1933):

Feldolgozások a „Schmücke dich, o liebe Seele” (Készítsd magad, kedves lélek/ c. korál dallamára,

Sigfrid KARG-ELERT: Sollt ich meinem Gott nicht singen? (Hogyne dicsérném az Istent, korálimprovizáció),

Kodály Zoltán (1882-1967):

2 epigramma,

Nicolaus BRUHNS (1665-1697): G-dúr preludium című művei.

Előadása és a megszólaltatott művek interpretálása nagy sikert aratott.

A hallgatóság a hangverseny befejezése után átsétált az Apostolok Szállása közösségi termébe, Balázs Gusztáv újságíró fotókiállításának megnyitójára.

Az érdeklődőket Tóth Ferenc plébános úr köszöntötte. A HBT elnöke nyitotta meg a kiállítást. Felhívta a figyelmet a képekről leolvasható, vissza nem hívható igaz, kis történetek értékeire és megköszönte mind a hangverseny mind a kiállítás önzetlen, magas

színvonalú előadójának, bemutatójának, a résztvevőket gyönyörködtető műveit.

A jelenlévők a hívásnak eleget tettek és képenként ismertek/véltek felismerni olyan adományt, amelyet a szerző, a technika segítségével, művesen eléjük tárt. A rendezvény résztvevői ezután délutáni élményeikről, családi beszélgetésbe kezdtek. A beszélgetés, este a művelődési házban fehér asztal mellett, családi körben folytatódott tovább. A talp alá valóról a Caravan zenekar szolgált.

GALGA-PARTI KARTALON

Kartal idegenforgalmi értékeinek (talán a „Gyógyfürdő – Filmváros” terveinek is) bemutatására, közreadására, a Galga-parti nagyközség volt a GK RTE októberi konferenciájának vendéglátója.

OKTÓBER 23.

A HBT, az 1956-os forradalom hőseire – hagyományosan október 23-án – kedden 8 órakor zászlófelvonással, virágcsokorral emlékezett a Turul-szobornál.

A községi ünnepség 18 órakor kezdődött a Művelődési Házban.

A forradalomban elhunytak lelki üdvéért a 19 órakor kezdődött szentmisén imádkoztak a hívek.

TUKTÜ

Vannak, akik hiányolják beszámolóinkat az időközben lezajlott képviselő-testületi ülésekről. Lapzártáig nem állt módunkban teljességgel megismerni a kapcsolatos jegyzőkönyveket. Ezért arra kérjük, buzdítjuk Barátainkat, Olvasóinkat, hogy – élve a törvény adta lehetőségekkel – a helyszínen tájékozódjanak, a számukra is fontos tárgyalásokról.

BaGi

Sürgősségi indítvány

Malom-, Epreskert-. és Honvéd utca zajterhelésének csökkentése

Alulírott Balázs Gusztáv, Nagy Jenőné, Dr. Péter Mihály és Katona Károly képviselők a Malom u. Epreskert u. és Honvéd u. zajterhelésének csökkentése érdekében sürgősségi indítványt nyújtunk be.

Balázs Gusztáv képviselő, tanácsnok, a 2007./03. 05). sz. TÉK B. határozatának megfelelően, megkereste, tájékoztatta és meghallgatta az érintett lakosokat az M3-as autópálya okozta zajterhelés hatásairól.

Tájékozódott és kérte észrevételeiket a tárgyi utcák zajterhelésének csökkentése érdekében. A HBT Falufejlesztési Körében ismertette és tárgyalta a kapcsolatos észrevételeket, valamint a Palya János (Malom u. 23. sz. alatti lakos) panaszlevelére megküldött KTVF 54130/2006 hivatkozási számú írásos „tájékoztatót”.

Megállapítást nyert, hogy: a zajterhelés okozta panaszok már 2004-ben megalapozottak (határérték túllépés!) voltak, érdemi intézkedések annak csökkentésére nem

történtek, a forgalom volumene növekedett (a közelmúltban adták át a Görbeháza, Nyíregyháza szakaszt), az egészségkárosító hatása elviselhetetlen.

A jelen volt képviselők, fentiek és a Falufejlesztési Kör ajánlására, indítványozzák, hogy Önkormányzatunk kéréssel forduljon az illetékes Közép-Duna-Völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőséghez (1072 Budapest, Nagydiófa u. 10-12.), mint I. fokú hatósághoz, hogy jogkörében járjon el a káros zajterhelés csökkentése érdekében.

A HBT tagjai és a képviselők, indítványuk megerősítésére aláírásgyűjtésbe kezdtek. Az aláírásgyűjtő íven alábbiak szerepeltek:

Alulírottak támogatjuk a Helytörténeti Baráti Társulat kezdeményezését, hogy Bag Nagyközség Önkormányzat, TÉK Bizottsága 12/2007. 03. 05). sz. javaslatának

megfelelően, kérelemmel forduljon a Közép-Duna-Völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőséghez, a településünket átszelő M3-as autópálya /kiemelten: Malom u. Epreskert u. Honvéd u./ zajterhelésének csökkentésére szolgáló építmény(pl .zajelhárító-fal) létesítése érdekében.

A HBT, az indítványt lapzártakor - több mint 80 támogató aláírását tartalmazó - aláírásgyűjtő ívekkel és a felsorolt mellékletekkel, a Polgármesteri Hivatalnak átadta.

BaGi

Szent Erzsébet park A Falufejlesztési Kör kezdeményezései

Tisztelt Pénzügyi Bizottság,
Településfejlesztési, Építési és
Környezetvédelmi Bizottság
Helyben

Seregély István érsek úr - Szent Erzsébet születésének 800. évfordulója alkalmából - kezdeményezte, hogy településeink - emlékeztetőül reá, a szegények pártfogójára - nevezzenek el közterületet.

Alulírottak indítványozzuk, hogy a TÉK B és a Pénzügyi Bizottság támogassa a HBT Falufejlesztési Körének kezdeményezését: Bag Nagyközség Önkormányzata a vasút túloldalán, Dózsa Gy. útról nyíló, Bag 600 éves emlékmű mögötti, Rákóczi utcáig levezető (vasúttal párhuzamos, zöld) közterületét (2919 hrsz.) Szent Erzsébet park néven jegyeztesse be.

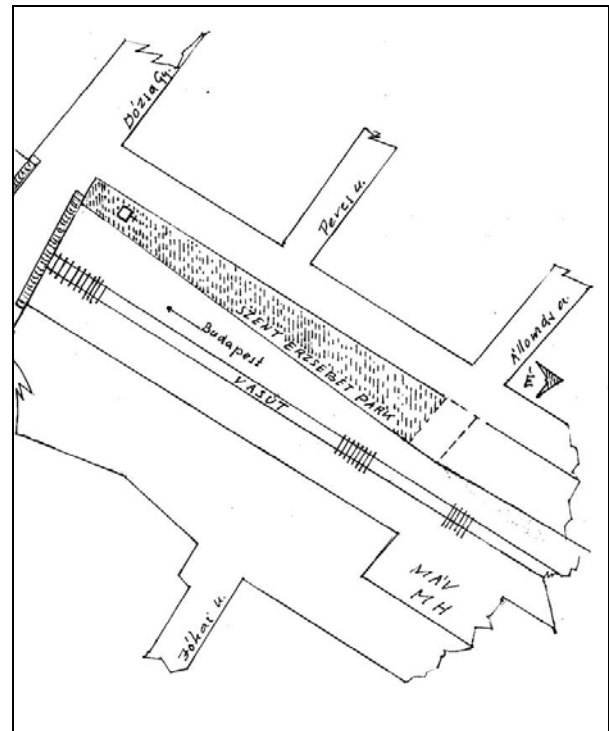
Bag, 2007.09.11.

Katona Károly,

Nagy Jenőné képviselő,

Balázs Gusztáv képviselő, tanácsnok.

A Helytörténeti Baráti Társulat Falufejlesztési Köre, egyházi felhívásra indított kezdeményezését tagságunk, hatókörzetünkben élő lakosok aláírásukkal támogatták. Önkormányzatunk illetékes bizottságai, az indítványt tetszéssel fogadták és támogatásukkal a soron következő képviselő-testületi ülés elé terjesztették.

Térképvázlat az új térről

A Képviselő-testület fogadó készségét az előterjesztés tárgyalásba vételével fejezte ki és felkérte hivatala előadóját a szükséges ügyintézés lefolytatására.

A Képviselő-testület döntését 2007. szeptember 27-én tartott ülésén, tárgyalta módosító indítványok egyeztetése után, támogatással fogadta el.

Égres TÁJÉKOZTATÓ

megjelenik kéthavonta, kéziratként • kiadja a Helytörténeti Baráti Társulat • 2191 Bag, Malom út 14.
Tel.: 06-28 / 408-369 • Mobil: 06-30 / 314-2492 • adószám: 19181943-1-13 • számlaszám: OTP 11742166-20101701-00000000
honlap: <http://hbtbag.ini.hu> • e-mail: bgusztav@dpg.hu • elnök: id. Balázs Gusztáv • tördelés: Katona Pál